DZIENNIK
PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW.

W Lwowie Dnia 18go Kwietnia 1793.

Nro. 29.

Z POLSKI.

Pewne wiadomości.

Z Łowicza dnia 7 Kwietnia. Pułkownik Regimentu Szwerina, który w niebytności Generała en Chef tu kommenderował, rano o 10 godzinie Duchowieńſtwo, Magiſtrat, i innych publicznych Urzędników na Ratuſz zwołał, i imieniem Krola Jegomości Pruſkiego z wyraźnego rozkazu Jego oznaymił, iż wſzyſcy obywatele tego Miaſta od dnia tego poczynaiąc razem z obywatelami po Woiewodztwach Poznańſkim, Kaliſkim, Gnieznieńſkim, Sieradzkim, Ziemi Wieluńſkiey, tudzież w Woiewodztwach Łęczyckim, Rawſkim, Płockim, Ziemi Dobrzyńſkiey i Powiecie Kuiawſkim mięſzkaiącemi, także Klaſztor, i Forteca Częſtochowa, i Miaſta Gdańſk,

i Toruń pod naywyższe panowanie pomienionego Króla Pana swego przechodzą. Stosownie do tego, przerzeczony Pułkownik Archiva Powszechne popieczętował, i termin naznaczył, w którym rachunki z publicznych Kass złożone być maią, także tamteyszego Pocztmaystra od służby oddalił, a Prusaka Pocztmaystrem zrobił. &c. i tym zakończył, iż porządek i obrot rzeczy ustanowi, podług którego na potym we wszystkich częściach Rządu publicznego sprawować się maią. Te rożne odmiany, i pobudki do nich przynagłaiące, z okolicznościami w Deklaracyi do obywatelów przerzeczonych Prowincyi wydaney wyrażone znayduią się, która z następuiącą Carowy Jeymości Moskiewskiey Deklaracią co do sensu zgadza się.

Oświadczenia, które Carowa Jey Mość całey Rossyi w Deklaracyi przez swego Ministra Warszawskiego pod $\frac{8}{19}$ Maia roku przeszłego z okazyi woysk swych do Polski wchodzących podaney ogłosić kazała, bez wszelkiego przeciwieństwa iedynie dla zyskania dobrego życzenia sobie i szacunku, a może i wdzięczności od całego Narodu Polskiego czynione były, tym czasem cała Europa to widziała, iak one przyięto, i iak ie sobie szacowano. Dla utorowania zaś drogi Konfederacyi Targowickiey, którąby do używania praw swoich, i prawey władzy doyść mogła, broni użyć się musiało, bo naczelnicy Rewolucyi 3. Maia 1791, i ich Partyzanci placu boyki, na który woyska Moskiewskie wyzwali, poty nieporzucili, poki od ich silności zwyciężeni niezostali.

A chociaż oczewisty odpor ustał, przecież to się dla tego iedynie stało, żeby skrytym machinaciom pole otworzono, których subtelne sprężyny tym niebespiecznieyszemi są, ile że często przed nayżywszą czuynością, a nawet samą dzielnością praw uchodzą.

Duch Fakcyi, i niespokoyność tak głębokie korzenie

nie puściły, iż owi, którzy się gorszącym staraniem onegoż wpaiania, i rozkrzewiania zatrudniali, gdy swemi intrygami u obcych Dworów zamysły Państwa Moskiewskiego w podeyrzenie podać, a gmin do wzburzenia łatwy w błąd wprowadzić usiłowali, do tego nakoniec go przywiedli, iż mu nienawiści swoiey i roziątrzenia udzielili, które oni ku temu Państwu ztąd powzieli, że ich kary godne nadzieie w niwecz obrociło. Niewspominaiąc o czynach publicznie i powszechnie wiadomych, które złośliwy sposob myślenia naywiększey części Polakow okazuią, dość iest to powiedzieć, iż oni nawet prawideł ludzkości, i skromności, podług których Generałowie i Officerowie woysk Carowy IeyMCi po odebranych wyraźnych rozkazach ich postępki i czynności kierowali, na złe użyli, gdyż przeciw nim prócz wszelkiego rodzaiu urazy i złego z niemi postępowania do tego punktu wynurzyli się, że naysmielsi z nich im o niesporach Sycyliyskich gadać, a podobnym losem odgrażać ważyli się.

O takiey to nadgrodzie za Jey wspaniały sposob myślenia nieprzyiaciele spokoyności, i dobrego porządku, które Carowa Jey MC. przywrocić, i ubespieczyć, chciała, myśleli. Ztąd więc o szczerości przystąpienia naywiększey ich części do Konfederacyi teraznieyszey, tudzież o trwałości, i gruntowności pokoiu wewnętrznego i zewnętrznego Rzpltey wnosić sobie można.

Lecz Carowa Jey MC. iuż od 30 lat do walczenia przeciw obrotóm tego Państwa zawsze trwaiącym przyzwyczaiona, a pełną ufności będąc w sposobach, któremi ią przezorność dla utrzymania w przyzwoitych granicach zamięszań tam dotąd panuiących obdarzyła, swe bez wlasnozyskne usiłowania daleyby kontinuowała była, i uciążliwości, które od nich miała, tudzież sprawiedliwe pretensie swoie, do których iey oni sami prawo daią, w nie-

pamięć by była puściła, gdyby trudności ieſzcze daleko ważnieyſze niezachodziły.

Nienaturalne ſzaleńſtwo ludu niegdyś kwitnącego, który teraz ſpodlonym, i rozerwanym ieſt, a na brzegu przepaści, ktora mu pożarciem groźi, ſtoi, zamiaſt coby im obieſtećtwem ſtrachu od tey obłudy być miało, owſzem przykładem godnym naśladowania im być ſię zdaie. Pracuią oni koło tego, ażeby na łono Oyczyzny tę piekielną naukę wprowadźili, która wraz bezbożną, krzywoprzyſięzką, i obrzydłą Sektę na nieſzczęście, i zburzenie wſzyſtkich Religią kochaiących, obywatelſkich, i politycznych towarzyſtw rozkrzewiła. Już Kluby z Paryzkim Klubem Jakobinow affiliowane w Stołecznym Mieście, i w wielu Prowinciach Polſkich uſtanowione, diſtiluią ſwoią truciznę, i onę na umyſły rozlewaią, która w nich burzenia ſprawuie.

Wzniecenie takowego dla wſzyſtkich ſąſiedzkich Potencyi, Rzpltey tak niebeſpiecznego ognia naturalnie uwagę w nich wzbudzić muſiało. Wſpólnie ſię oni więc nayzdatnieyſzemi ſzrodkami zatrudnili, ażeby to złe w ſamym płodzie ſwoim uduſili, i tę zarazę zatamowali, żeby aż do ich granic niewdarła ſię. Carowa Jey MC całey Ruſi, i Król Jegomość Pruſki porozumiawſzy ſię z Ceſarzem Jegomością Rzymſkim ſkuteczníeyſzych dla ich wzaiemnego beſpieczeńſtwa ſzrodków obmyślić niemogli, iak żeby Rzpltą Polſką ſzczupleyſzemi granicami okryślili, ile że iey takową iſtność, i proporcią wymierzaią, która ſię lepiey ile dla Pańſtwa w ſzrodku nich będącego ſtoſuie, i oney ſpoſoby ułatwia, ażeby ſobie bez nadwerężenia ſwey dawney wolności mądry, i dobrze uregulowany Rząd ułożyła, i tenże utrzymała, a oraz ſtałą, i dość dzielną była, żeby nieporządkóm, i nieſpokoynościom, które tak częſto iey właſną, i ſąſiadów, ſpokoyność mieſzały, zabiegała, i one uthumiała. Do tego zamia-

miaru ſtoſownie przez zupełne ziednoczenie zamyſłów, i prawideł złączonych Carowa Jey MC całey Ruſi, i Król Jegomość Pruſki wewnętrznie przeświadczeni ſą, iż zupełney ruinie Rzpltey, którą iey rozterki onęż rozrywaiące, i obrzydłe, a obłędne zdania, które ſię tam iuż odzywać zaczynaią, grożą, łepiey zabieżeć niemógli, iak gdy te iey Prowincie z którémi teraz graniczą, do ſwych Kraiów przyłączyli, i wcielili, a od tego momentu ich w aktualną poſſeſſią wzięli, ażeby ie zawczaſu od ſmutnych ſkutków tychże zdań, które tam rożni rozſiewać ſtaraią ſię, zabeſpieczyli.

A ponieważ pomienieni Monarchowie ſwe ſtałe, i nieodmienne względem tego zrobione uſtanowienie całemu Polſkiemu Narodowi obwieſzczaią, zapraſzaią tenże, ażeby ſię iak nayprędzey można na Seym zgromadził, a tam względem tego obieſtećtwa do przyiacielſkiego urządzenia przyſtąpił, w tym zbawiennym zamyśle, który ciż Monarchowie maią, wſpołdziałał, żeby onemu na potym ſtan niewzruſzonego pokoiu, i trwałey, a fundamentalney konſiſtencyi zabeſpieczyły. Działo ſię w Grodnie dnia 29 Marca / 9 Kwietnia 1793.

Podpiſany
Jakob de Siwers.
Extraordynaryiny Poſeł, i Pełnomocnik J. C. M. całey Ruſi.

Mowią iź przyſzłe granice Roſſyi iść będą ku Dzwinie aż do uyścia Dziſna, a po niey aż do Łuczay, potym w proſtey linii przez Minſk, Słucz, po rzece Słucz aż do iey uyścia w Prypiec, daley po rzekę Horyn i znowu po Słuczu przez Wołyń aż do granic Galicyiſkich, a nakoniec po tych granicach, i po Dnieſtrze aż do uyścia tey rzeki w Morze czarne.

Z AUSTRYI.

Pewne wiadomości.

Od Feldmarſzałka Xięcia de Coburg z Głowney Kwatery w Mons pod 2 Kwietnia wiadomości nadeſzły, iż podług Relacyi od Feld-

zeug-

zeugmeiſtra Hrabiego de Clerfait uczynioney wſzyſtkie Klaſſy mięſzkańców Tournay, gdy woyſka naſze weſzły, powſzechne ukontentowanie, i dowody naywidocznieyſze ich ſzczerey ku ſwemu nayukochańſzemu Monarſze przychylności, i podległości okazały.

Dnia 1 Kwietnia Pułkownik Michalewicz donieſienie uczynił, iż iedno Detachement woyſka naſzego do Brügge poſłanego oprócz iednego Magazynu, 12 armat nieprzyiacielſkich zdobyło, a gdy ſię nieprzyiaciel do Nieuport, i Fürnes cofnął, Pułkownik Michalewicz z ſwym woyſkiem podług rozkazu mu danego do Courtray poſzedł.

Gdy oſtatnia kolumna Francuzkiego Garnizonu z Antwerpii pod konwoiem wymaſzerowała, natychmiaſt Pułkownik Myllius Miaſto i Citadellę z mieyſcami dwiema Lillo, i Lieſkenshoek 4 kompaniami oſadził, i ſwym letkim chorągwióm przez Scheldę przeprawić ſię kazał.

Dnia 2 Kwietnia woyſko odpoczywało. Dnia 3 od części woyſka naſzego na ſtanowiſku będącego oboz przy Tournay dla uważania nieprzyiacielſkiego obozu pod Mould założony zoſtał. Korpus F. M L. Latour, który, z Goſſelies do okolicy Binch wniyść, i dla utrzymania kommunikacyi z Namur iednę Diwizią Huſarów zoſtawić miało, w tym ſamym zamyśle, to ieſt dla obſerwacyi nieprzyiaciela pod Maulbeuge, i Valencienne do obozu pod Mons weſzło. Pułkownik Myllius dnia 3. Kwietnia z ſwym woyſkiem z Antwerpen do Brugges pomaſzerował, zkąd do Ippern i Fürnes rozkaz maſzerowania odebrał, przeciwnie Pruſki Generał Knobelsdorff z 4 batalionami do Antwerpii wſzedł, a iego przednia ſtraż iuż przez Scheldę przeprawiła ſię.

Podług Relacyi Generała Kawaleryi Hrabiego Wurmſer dnia 4. Kwietnia z Główney Kwatery w Speyer przeſłaney w tym czaſie, gdy reſzta korpuſu woyſka przez Ren przeprawiała ſię, dla opanowania mieyſca Gemersheim wiel-

kiey

kiey wagi będącego, dnia 2. Kwietnia G. M. Xięcia de Fürſtenberg z przednią ſtrażą oderwaną wprzód wyſłał, a ſam z reſztą woyſka za nim poſzedł. Skoro naſi do okolicy Lingenfeld nadeſzli, iuż wiadomość była, że nieprzyiaciel nayſpieſzniey cofa ſię, przeto Generał Kawaleryi Hrabia de Wurmſer z ſwym Korpuſem do Germersheim wſzedł, i zaraz potym tę okolicę aż do Spiegelbrücke między Hert, Bellheim rekognoſkował, ażeby i to ważne mieyſce w poſſeſſią odebrał. Dnia 3. Kwietnia niektóre bataliony Infanteryi z kilku Diwiziami Kaweleryi, i niektóremi rezerwowemi armatami do Spiegelbrücke poſłano. G. M. de Fürſtenberg z tym Korpuſem idący odebrał rozkaz, ażeby na nieprzyiaciela po gościńcach przy Renie we Wſiach Hert, Bellheim, Kuhbart, Külsheim, Neupfalz, Rheinzabern, i Iokrin zgromadzonego napadł, to uderzenie od naſzych o 6. godzinie z tak dobrym ſkutkiem uczynione było, iż nieprzyiaciel o 3. godz. po południu zewſząd ſzybką ucieczkę przedſięwziął, więcey iak 300 zabitych na placu zoſtawiwſzy i 60 niewolników, (między któremi nawet officerowie znayduią ſię,) od naſzych przyprowadzonych, utraciwſzy, z naſzych kilku żołnierzy zabito, i niektórych zraniono.

Gdy J. C. K. MC. nayłaſkawiey rozkazać raczył, ażeby w Niedzielę dnia 7. t. m. w południe o 12 godz mieyſkie Korpus Officerów z ſwym Pułkownikiem, i Cechmiſtrzami wſzyſtkich Mieyſkich Cechów do J. C. K. MCi na zwyczayną Salę audiencionalną ſtawili ſię, przeto podług tego Naywyżſzego rozkazu na czas naznaczony C. K. Konſiliarz i aktualny Prezydent Jozef Ierzy Hörl iako Pułkownik z innemi Sztabowemi, i Oberofficerami Mieyſkiego Pułku, Artileryi, i Korpuſu armat, tudzież z Ichmc. Panami Wyżſzemi Przełożonemi wſzyſtkich mieyſkich Cechów zeſzli ſię, i z rąk właſnych J. C. K. MCi wſzród łaſkawych i czułych wyrażów wſpaniały ſrebny pozłacany puhar z portre-

tretom J. C. K. MCi. na upominek Monarchicznego hołdu, za ich okazaną wierność, i podległość odebrali, na którym wewnątrz na pokrywce naſtępuiące napiſy wyrznięte znaydowały ſię.

Dla wieczney pamiątki.

Szczególney miłości wſzyſtkich Mieyſkich Cechów Mayſtrów, i Czeladników ku niemu, i Oyczyznie, i na dowod iego wzaiemney miłości, i wdzięczności.

Poświęca Franciſzek Drugi Ten Puhar wſzyſtkim ſwoim kochanym Mieſzczanom 1793.

Gdy Prezydent, któremu J. C. K. MC. ten puhar oddał, za to w związłey mówie J. C. K. MCi imieniem wſzyſtkich Mieſzczan nayniżſze dzięki złożył, tenże z całym korpuſem Officerów i Przełożonych wſzyſtkich Cechów do Sali Redutowey J. C. K. MCi był wprowadzonym, i tam przy ſtole na 242 oſob zaſtawionym naywſpanialey uczęſtowanym zoſtał.

J. C. K. MC. z Ceſarzową Iey MCią ſam tam przyiść raczył, ażeby gościom powtorne dowody ſwego naywyżſzego hołdu i ukontentowania dał. J. C. K. MC. w ſzród radośnych okrzyków Vivat. od wſzyſtkich tam obecnych przyiętym był, potym Prezydent z pomienionego wſpaniałego Puhara zdrowie oboyga JJ. CC. KK. MC. i Nayiaśnieyſzego Domu Arcyxiążęcego ſpełniał, które od całego ſtołu z powſzechnym okrzykiem. Vivat powtarzane było.

Po ſkończonym ſtole puchar od Prezydenta w aſſyſtencyi kilku Wyżſzych Officerów Mieyſkiego Pułku, i Korpuſu Artileryi, do Mieyſkiego Cekauzu przenieſiony zoſtał, gdzie na pamiątkę Monarchicznego hołdu ku ſwym wiernym Mieſzczanom, i poddanym w naypoźnieyſzą potomność troſkliwie chowanym będzie.

Poſeł Hiſzpańſki Margrabia Eland w niedzielę dnia 7 t. M. u J. C. K. MCi. ſzczególną miał audiencią, na którey J. C. K. MCi. imieniem Katolickiego Monarchy życzenia z okazyi wſtąpienia iego na Tron złożył. Ten Poſeł do tey czynności z tey

przy-

przyczyny upełniomocnionym został, bo Hrabia de Fernan Nunez Grand Hiszpański po swoim odiezdzie z Paryża, gdzie on w charakterze Posła Korony Hiszpańskiey zostawał, do Wiednia z iechać dla przeszkod rożnych niemógł.

Regestr ofiar dobrowolnych w Gazecie Wiedeńskiey znowu 12 strón zaymuie.

Z FRANCYI.

Pewne wiadomości.

Z decyzyi Rady prowizorialney wykonawczey pod 1 Marca stan woyska lądowego, i morskiego na ten rok następuiącym sposobem ustanowiony był.

1. Woysko Pułnocne pod kommendą Generała Dumourier, a pod nim Generała Mirandy na granice Dünkirchen aż do Givet exclusivé i cały zawoiowany Kray Belgicki aż do Maas 50,039 Ludzi.

Mieysce zgromadzenia się iest Bruxella.

2. Woysko Ardennen pod kommendą Generała Valence na granice Meziers aż do Longwy exclusivé, i na cały kray na prawym brzegu Maas zdobyły 32757. Ludzi.

Mieyscem zebrania się iest Sedan.

3. Woysko Moselskie pod kommendą Generała Beurnonville niezawisłe od Generała Custina na granice Longwy aż do Bitche inclusivé 33461. Ludzi.

Mieysce zebrania się w Metz.

4. Woysko Renu pod kommendą Generała Custine na cały przeciąg Renu od Moguncyi do Bazel 45885 L.

Mieysce zebrania się Strasburg.

5. Woysko Alp pod kommendą Generała Kellermana na Alpy pograniczne od Besançon aż do Embrun 30508. L.

Mieysce zebrania się Grenoble.

6. Woysko Włoskie pod kommendą Generała Birona na Departament Niższych Alpów, na granice Var, na Departament Alpów Nadmorskich, na brzegi Morza Szrodziemnego, aż do uyścia Rhonu 31813 L.

Mieyſce zebrania ſię Antibes.

7. Woyſko Pireneyſkie pod kommendą Generała Servan na brzegi ſzródziemnego Morza od uyścia Rhonu aż do gór Pireneyſkich, na granice Hiſzpańſkie, na brzegi morſkie Oceanu, od Andaye aż do Uyścia Gironde

30366 L.

Mieyſce zebrania ſię ſą Perpignan, i Bayonne.

8. Woyſko nadbrzeżne pod kommendą Generała Labourdonnaie na brzegi Oceanu, i Manche, od uyścia Gironde, aż do uyścia Somme. 41525 L.

Mieyſca zebrania ſię ſą la Rochelle, Vannes, Quimpier, Saintmalo, Valogne, i le Havre.

9. Woyſko Rezerwowe pod kommendą Generała Berruyer na Departament wewnętrzny Rzpltey 290,533 L.

Potęga Morſka.

1. Okręty z portu Breſt, Liniowych okrętów o 118 i 74 armat 47, Fregat o 40 armatach 9, o 32 armatach 22.

2. Okręty z portu Toulon. Liniowych okrętow o 118 i 74 armatach 22, fregat o 40 armatach 6, fregat o 32 armatach 14.

3. Z portu Rochefort Liniowych okrętów o 74 armatach 12, fregat o 32 armatach 12.

Cała liczba potęgi mormorſkiey Rzpltey bez Flutes i Garbarres wynoſi 192 woiennych okrętów.

Na Seſſyi dnia 22 ſtanęła przed kratkami Deputacia Gromady z Meaux i podała prożbę oſob z Collegium o pozwolenie, ażeby oni na granice pomaſzerowali, a inni, żeby ich w ſwych Urzędowych czynnościach zaſtępowali. Tę prożbę w mocią przemieniono, i udekretowano.

Camus imieniem Kommiſſarzów Belgickich wyobrażenie przegraney dnia 18 uczynił, tudzież o zbytkach w Belgium popełnionych, o niepoſłuſzeńſtwie, i upadku karności woyſkowey donioſł, iednakże o Namur dobrą nadzieię czynił, i decizią Kommiſſarzow woyſkowych dla zabieżenia dezercyi, i przywrocenia karności woyſko-

ſkowey przełożył, oſobliwie uczynił relacią o zrabowaniu ſrebra kościelnego, i Duchowieńſtwa, tudzież o ſzrodkach dla zabieżenia złey impreſſyi ztąd ſprawioney użytych, których użycie iuż zapoźne było.

Obywatel Lieubotte Prezydent, i Fournier Prezes extraordynaryinego, czyli Rewolucyinego Trybunału o ſwą dimiſſią proſili.

Gohier oświadczył, iż on Miniſtroſtwo ſprawiedliwości przyimuie, i przyſięgę wykonywa.

Liſt z Angiers dnia 20 Marca donioſł o ſzrodkach przeciw buntownikom przedſiewziętych, i dobrey nadziei.

Na liſt przeczytany Generała Dumouriera, w którym on od Generała Duvala wſparcia żądał, ażeby ſtratę ſwego lewego ſkrzydła nadgrodził, którego złamanie *nam* iak to on wyraził *pewne zwycięſtwo wyrwało*, dekretowała Konwencia: Ażeby Rada Wykonawcza wſzyſtkie wiadomości pozbierała, i potrzebne kroki uczyniła, ażeby dowódzcę i autora lewe ſkrzydło woyſka Generała Dumourier w batalii pod Nerwinden, iakó też dowodźców, i korpuſy, które pole potyczki porzuciły, wynalazła.

Na Seſſyi pod 23 Deputacia Departamentów dela Vendé, i des deux Sevres Relacią uczyniła, iż buntownicy Powiaty Cholet Montaigu, Cliſſon opanowali, iż iednego z Kommiſſarzów, i Sędziego Powiatu Montaigu zamordowali, i Generała Marcé zbili, iż nieufność żołnierzy w Generale Mercé tak wielka ieſt, iż od niego żadney przyſługi iuż więcey ſpodziewać ſię nie można. Iż buntownicy Kraiu na 15 mil zabrali.

Złączenie z Francią 66 Gromad, i Porrentrui pod imieniem Departament du Mont-Blanc terrible udekretowano.

Na Seſſyi dnia 24 piſmo Generała Verteuil z Rochelle pod 21 Marca powyżſze wiadomości potwierdzaiące czytano.

Potym lift z Nantes dnia 19. czytano. To miafto natenczas od Malkontentów iuż więcey iak do 40000 liczonych otoczone było, którzy patriotom naywiękfze gwałtowności robili. Ich plan ieft bardzo regularny, tak dalece, iż iuż dawno ułożonym być zdaie fię.

Także rożne prywatne doniefienia pod 21 i 22 Marca czytano, które wyrażaią to, iż na buntowników w wielu mieyfcach napadniono,i onych zbito, i że wielu z nich pouciekało.

Na Seflyi dnia 25 Marca donioft Melline, iż gościniec między Nantes, i Angers już znowu od buntowników wolny ieft, iż naywiękfza część herfztów małkoltentów do więzienia wzięta ieft, iż 1000 aż do 1200 małkoltentow ścięto, a tyleż ich w więzieniu znayduie fię.

Pifmo Narodowych Kommiffarzów z Rennes pod 25 donofi, iż nawet Departament Isle, i Vilaine zbuntował fię, lecz Narodowa Gwardia malkontentów kilka razy zbiła, i wielką ich liczbę złapała. Rządcy Departamentu Mayenne i Loire fwą fituacią nieco fpokoynieyfzą być wyobrażaią, iednakże malkontentów ieszcze do 30000 ludzi liczą.

Od woyfka z Niderlandów Konwencia rożne nowiny odebrała, które iedynie o przegranych bataliach, i o ftanie zupełnego niezwiązku, i pomiefzania woyfk pod Generałem Dumourier będących donofzą, i one potwierdzaią. Po Relacyi Kommiffarzów Narodowych przy woyfku znayduiących fię dnia 24 Marca dekretowano, ażeby Generał Miranda w arefzt wziętym, i do kratek Sali przyprowadzonym zoftał. Ten fam los Generałowi Dumourier grozić fię zdaie, ofobliwie od tego czafu, iak on w rożnych drukowanych liftach poftąpienie fobie Narodowey Konwencyi względem Niderlandów fzczególniey zaś względem Dekretu pod 15ym Grudnia bardzo gani, i teraźnieyfzą ftratę Niderlandów tym nieobyczaynym i niero-

zu-

zumnym ſzrodkóm po części przypiſuie.

Miniſter woienny donioſł, iż dniem wprzód, i tey nocy Relacią od Generała Dumourier odebrał, i tę natychmiaſt Deputacyi powſzechney beſpieczności odeſłał, które tych obrotów tyczą ſię, do których czynienia woyſko Francuſkie w Niderlandach przymuſzone ieſt, a powſzechnie obwieſzczone być niemogą. Cel tych obrotów ieſt, żeby Francuſkie woyſka do granic Francuzkich zbliżyć, i w trwałey pozycyi uſtanowić, żeby ie znowu do porządku przyprowadzić można Te ſzrodki Dumourier potrzebnemi być oſądził, i takowe Rada Wykonawcza potwierdziła.

Ieden do Departamentu nad Sekwaną i Marne wyſłany Kommiſſarz powrocił, i Narodowey Konwencyi donioſł, iż w Chantilly w podziemney kryiówce ſrebra i inne kleynoty Xięcia Condé naleziono, które na milion liwrów wartości w ſobie maią, z którego 2208 grzywien ſrebra iuż do Paryża odeſłano.

Na Seſſyi dnia 26 Marca Interimalny Miniſter ſprawiedliwości Garat przeſłał Narodowey Konwencyi Ner. 148 Dziennika pod tytułem Le Publicſtie de la Republique Françaiſe, ou obſervations aux Français od Marata, z liſtem oſkarżaiącym iednego obywatela z Sekcyi des Halles, który ten dziennik, iakoby dziełem prawodawczym, i do tego zmierzaiącym być donoſi, ażeby obywatele, którzy ſię na obronę kraiu poświęcaią, temu uwierzyli, iż ich na iatki prowadzą.

Liſt Kommiſſarzow z Rennes pod 23 Marca donioſł, iż woyna domowa iuż od 3 Mieſięcy w Departamencie wre, Prawie wſzyſcy rolnicy przeciw Miaſtóm porządnie maſzeruią, i one puſtoſzą, a Xięża i Emigranci ich ſą dowodźcami. Żądaią więc na nich Kommiſſarze 4 lub 5 tyſięcy woyſka.

Reſzta tey Seſſyi potym.

Z ANGLII.

Pewne wiadomości.

Dnia 11. Marca Kanclerz de Exchequeur P. Pitt Niżſzey

ſzey

ſzey Izbie Stan Skarbu Koronnego przełożył.

Wyrachował Kraiu potrzeby tego roku na woyſko morſkie 3871,915 Funtów Szterlingów, na woyſko lądowe 3,968,557 na artilerią 793,568, razem 8734040 Funtów Szterlingów oprócz tego na inne wydatki 2,448169, a zatym cała potrzeba wynoſi 11,182,209 Funtów Szterlingow. Iednakże tu tylko co naypotrzebnieyſzego porachował, a może że ieſzcze większego wydatku będzie potrzeba. Przyſtąpił potym do zrodeł poſiłkowych, a nayprzód proponował, żeby wſzyſtkie taxy, a nawet i te, które przed 2 latami na przeſzłe uzbraianie ſię przeciw Hiſzpanii rozpiſane były, wciąż trwały, także o wielkich dochodach z nabytych Poſſeſſyi Wſchodnich Indyi donioſł. Wſzyſtkie te dochody na 6,649,000 funtów ſzterlingów wyrachował tak, iż mu tylko $4\frac{1}{2}$ Miliona brakowało, których przez zapożyczenie doſtać myśli. Do tego 1650000 Funtów na zapłacenie długow Narodowych wyznaczone, tu zaliczone być powinny, iak zaś reſztę doſtać chce, innego czaſu donieſie. Teraz chciałby tylko niektore małe taxy proiektować, ażeby prowizie pożyczaiącym zabeſpieczyć. Te taxy ſą troiakie, i aż do 287,000 funtów Szterlingow wyrachowane zoſtaią.

Gdyby była żadna woyna niewypadła, mówił on daley, to każdy widzi, iż bliſko 2 Miliony na zapłacenie Narodowych długow oſzczędzićby corocznie można. Iednakże trzeba przeſtać na tym, ażeby przynaymniey dwa lata przeciw nieprzyiacielowi wytrzymać można, niewkładaiąc nowych znacznych ciężarów na poſpolſtwo. Trzebaby coś na to odważyć, żeby całość Pańſtwa utrzymać, chocby nas to nietylko ſkarby, ale też ſamo życie koſztować miało. Bo mamy z nieprzyiacielem takim walczyć, który nie ſame maxymy Lutra, albo Kalwina, lecz wſzelką Religią, i wſzelki porządek towarzyſtwa ludzkiego zniſzczyć chce, który uſiłuie wrzucić naſienie

nie-

zgody między Krolem, Parlamentem, i Narodem, aby potym dziedziczną Monarchią, ten to węgielny kamień naſzey Konſtitucyi obalił. Biiemy ſię za rzecz ſprawiedliwą, ktorą nie wprzod aż z życiem ſamym opuścić chcemy.

Z GALICYI

Pewne Wiadomości.

W przeſzłą Niedzielę dnia 14 t. M. winne dzięki Bogu w Stołecznym Mieście Lwowie przez ſolenne nabożeńſtwo, i Te Deum laudamus w pokorze, i nadziei czynione były. JW. Kajetan de Kitki Kicki Biſkup Soleńſkj, i Suffragan tuteyſzego Kościoła Metropolitańſkiego nabożeńſtwo to odprawował, na ktorym ſię JW. JMC. Pan Gubernator, Generalność, Prezeſowie z ſwemi Dikaſteriami, Stany Galicyiſkie Szlachta, Akademia, i Magiſtrat Miaſta tegoż licznie zgromadzeni znaydowali.

Mieſzczanie pod ſwemi chorągwiami zebrani na rynku ſtali. Tamże batalion Regimentu Infanteryi Nadazdego paradę czynił, i z naywiększą ſprawnością trzy razy na przywitanie ognia z ręczney broni dał, na które mu armaty hukiem ſwym odpowiedały. W południe był wielki bal u JW. Gubernatora Hrabiego de Brigido, gdzie wſzród grzmotu armat zdrowie naſzego nayukochańſzego Monarchy, i naſzych mężnych zwycięzców ſpełniano. W wieczor była illuminacia. Podczas, którey rożne napiſy znaydowały ſię, z których niektóre tu przytaczaią ſię.

U Introligatora
Nro. 1.

Ich bin kein Autor, und kann
ſelbſt nicht Bücher ſchreiben
Das Bücher binden nur, kann
ich ganz gut ſelbſt treiben,
Bald Folianten her für unſerer Thaten Ruhm
Die bind ich gratis dann für
Lembergs Publikum.

Nie ieſtem Księgopiſem i książek nierobię,
Książ-

Kſiążki tylko oprawiać cały
ſię ſpoſobię,
Lecz wkrotce foliały o dzieł
naſzych ſławie
Darmo pięknie Lwowſkie-
mu Publikum oprawię.

Nro. 2.

U pewnego, który przez ſwoią pilność maiątek ſobie zrobił, i teraz ſpokoynie żyie, w iego dworku na wierzchu domu Mars wieniec laurowy Franciſzkowi podaiący, i Geniuſz Galicyiſki przed ofiarnym ołtarzem pełnym palących ſię ſerc klęczący wyobrażony był, z tym napiſem:

Dem Sieger Franz glänzt heut
dies Haus in ſanften Licht
Es tändelt der Geſchützten
heut in holden Scherzen
Und ſingt bei frohem Schmaus
des Grenadiers Gedicht
Dem guten Franz brennt Lie-
be ſtets in unſern Herzen.

Dla zwycięzcy Franciſzka
dom lśni dziś w ſwiceniu
W przyiemnych obroniony
dziſiay żartach gwarzy,
Przy uczcie wyſpiewuiąc gra-
nadyrſkie pienia
Dla niego miłość w naſzych
zawſze ſercach zarzy.

Nro. 3.

*U Pewnego Officialiſty w 5 o-
knach.*

Principi à Coburg
Theutonum Heroi
Totum Belgium
Fæce Gallica
Repente Purganti

Xięciu Koburgowi
Theutonów Bohatyrowi
W Belgach całych
Francuzów zuchwałych
Gromicielowi.

UWIADOMIENIE.

W handlu Iocherowſkim, w Rynku pod Nrem 1592. w Kamienicy Hrabiny Trembinſkiey, doſtać można przedniey ſwieżey koniczyny, tudzież i Raffy do czyſzczenia zboża i mąki marymonckiey.

DODATEK
DO DZIENNIKA
PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW W LWOWIE.
Nro. 29.

My Fryderyk Wilhelm &c.

Oświadczamy nineyſzemi wſzyſtkim Stanóm, Biſkupóm, Opatóm, Prałatom, Woiewodóm, Kaſztellanóm, Staroſtóm, Podkomorzym, Sędziem wieyſkim, Kawalerom, Waſalòm, i Szlachcie, Magiſtratóm i mieſzkańcóm Miaſt, wieśniakóm i wſzyſtkim innym tak Duchownym, iako i świeckim mieſzkańcóm Woiewodztw Poznańſkiego, Gnieznieyſkiego, Kaliſkiego, Sieradzkiego, Miaſta, i Klaſztoru Częſtochowy, Ziemi Wieluńſkiey, Woiewodztwa Łęczyckiego, Ziemi Kuiawſkiey, *Kraiu* Dobreſzyn, Woiewodztw Rawſkiego, i Płockiego &c. podług ciągu ich granic, również Miaſtom Gdańſka i Torunia, które *Korona Polſka* dotąd poſiadała, naſzą przychylną wolą, *Królewſką* łaſkę, i wſzyſtko dobro i nineyſzemi im to łaſkawie do wiadomości podaiemy. Wiadomo ieſt powſzechnie, iż Naród *Polſki Sąſiedzkim Potencyom*, a oſobliwie Państwu Pruſkiemu gęſte okazye do ſprawiedliwego nieukontowania dawać, a nie przeſtaiąc na wſzyſtkich regułach dobrego *Sąſiedztwa*, Pruſki kray przez częſte wpadania obrażać, mieſzkaiących na tey ſtronie granicy poddanych napaſtować, i źle traktować, im prawie zawſze ſprawiedliwości, i ſłuſzney ſatysfakcyi odmawiać nieprzeſtał, i tenże Narod nieuſtannie gorſzącemi planami zatrudniał ſię, które baczność ſąſiedzkich Potencyi na ſiebie obracać muſiały. Te ſą ſprawy uczynków, które żadnego czuynego rozważacza nowych przypadkow w Polſzcze uyść nie mogły: co zaś ſzczególniey prawdziwą boiaźń w ſąſiedzkich Potencyach wzbudziło, ieſt ten duch burzliwy zawſze coraz więcey gorę biorący, i widoczny wpływ który owe obrzydzenia godnę uſiłowanie zyſkało, przez które wſzyſtkie obywątelſkie, polityczne, i Religiyne związki rozerwane, a mieſzkańcy Polſcy na wſzyſtkie ſtraſzne ſkutki nierządu wyſtawieni, i w niedocieczone nieſzczęscie wepchnięciby byli.

A że

A że w każdym Kraiu przyięcie, i rozſzerzenie takowych niſzczących prawideł zawſze ze ſtratą ſpokoyności i ſzczęśliwości ſwych mieſzkańcow połączone być muſi, więc ich ſkutkow wſzyſtko niſzczących tym bardziey w takim kraiu, iakim Polſka ieſt, obawiać ſię potrzeba, ponieważ ten Narod zawſze ſię z nieſpokoynościami, i duchem partyi popiſywał, a przytym dość mocnym ieſt, żeby przez takowe nieſpokoyności ſame ſwym ſąſiadom niebeſpiecznym ſtał ſię.

Przeto tak pierwſzym regułom zdrowey polityki kraiow, iako też obowiązkom naſzym co do utrzymania w kraiach naſzych ſpokoyności toby ſię ſprzeciwiało, gdybyśmy przy takim ſtanie rzeczy w ſąſiedzkim wielkim Króleſtwie prózniackiemi Spektatorami zoſtali, i tego punktu czaſu oczekiwać chcieli, aż pokiby fakcya dość mocną ſię być nie poczuła, żeby publicznie wybuchnęła, a w ten czas naſze nawet właſne Prowincye przez ſkutki nierządu na naſzym pograniczu, rożnym niebeſpieczeńſtwóm wyſtawioneby zoſtały.

Uznaliśmy więc wſpólnie z Carową Jeymością Roſſyiſką, i z godnie z Ceſarzem Jegomością Rzymſkim, iż beſpieczeńſtwo Kraiów naſzych wymaga, ażebyśmy Rzplta Polſką takowemi granicami określili, któreby do iey wewnętrzney mocy, i położenia ſtoſownieyſzemi były, a ſpoſoby iey ułatwiły, żeby ſobie bez uſzkodzenia ſwey wolności o formę rządu dobrze ułożonego, ſtałego, i dzielnego poſtarała ſię, i w niewzruſzonym poſiadaniu onego ſię utrzymowała, przez ten zaś nieporządkóm zabiegała, które tak częſto iey właſną ſpokoyność wzruſzały, a beſpieczeńſtwo ſwych ſąſiadow na niebeſpieczeńſtwo wyſtawiały.

Dla doſtąpienia więc tego zamiaru, i uchronienia Rzpltey Polſkiey od ſtraſznych ſkutkow, które iey wewnętrzną ruinę za ſobą ciągnąć muſzą, a onęż od zupełnego upadku ratowania, ſzczegolniey zaś wyrwania iey mięſzkańców od okropności wſzyſtko niſzczącey nauki, do którey letkomyślne przylgnąć nadto ſkłonnemi ſą, podług wewnętrznego przeświadczenia naſzego, do którego Carowa JeyMC całey Roſſyi w zupełnym ziednoczeniu ſię z naſzemi zamyſłami, i prawidłami przyſtępuie, żadnego innego ſpoſobu niema, nad ten, żebyśmy iey graniczące Prowincie do Kraiów naſzych wcielili, i na ten koniec one w rzeczywiſtą poſſeſ-

ſią

ſią odebrali, a przez to wſzelkich nieſzczęść z dalſzego trwania teraznieyſzych nieſpokoyności wyniknąć mogących zawczaſu unikneli.

A zatym z porozumieniem ſię Carowy IeyMCi Roſſyiſkiey przerzeczone Powiaty Polſkie z Miaſtami Gdańſkiem, i Toruniem w poſſeſſią odebrać, i oneż do Państwa naſzego wcielić poſtanowiliśmy. Obwieſzczamy więc ninieyſzemi publicznie tę naſzą ſtałą, i niezachwianą decizią, i oczekuiemy tego od Polſkiego Narodu, ażeby ſię iak nayprędzey na Seym zgromadził, i do tego celu ſtoſowne ſzrodki przedſięwziął, ażeby wſzyſtko, co do tego punktu potrzebne ieſt, po przyiacielſku ułożone, a tym ſpoſobem zbawienny zamiar przywrócenia RPtey niewzruſzonego pokoiu, i zachowania iey mięſzkańców od ſtraſznych ſkutków nierządu oſiągniony zoſtał. Przeſtrzegamy przytym tak łaſkawie, iako i ſurowo, Stany, i mięſzkańców tych Powiatów, i Miaſt, które przerzeczonym ſpoſobem w poſſeſſią odebrać kazaliśmy, ażeby ſię takowemu naſzemu braniu poſſeſſyi, i kommendantom z woyſkiem na ten koniec od nas wyſłanym nieopierali, ale raczey naſzemu Rządowi dobrowolnie ſię poddali, a nas odtąd za ſwego prawego Króla, i Monarchę poczytali, uznali, wiernemi, i poſłuſznemi poddanemi ſię okazali, a od wſzelkiego obcowania z Koroną Polſką unikali. My zaś na wzaiem to ſtale uſtanowiliśmy, i ſolennie przerzeczone Stany, i Mięſzkańców tak w ogólności, iak i wſzczególności zabeſpieczamy, iż ich przy ſwoich poſſeſſiach, prawach tak duchownych, iak i ſwieckich, a oſobliwie wyznaiących wiarę Rzymſką Katolicką przy wolnym używaniu ſwey Religii zoſtawiemy, bronić, utrzymować, a w wſzczególności całym Kraiem takim ſpoſobem rządzić będziemy, iż część mięſzkańców rozumna, i dobrze myśląca, tak ſzczęśliwą, i kontentą być może, żeby odmiany Rządu żałować żadney przyczyny niemiała. Abyśmy ſię zaś o wierności, i poſłuſzeńſtwie naſzych nowych Poddanych bardziey zabeſpieczyli, rzeczą potrzebną być uznaliśmy, żebyśmy od nich zwyczaynego w takowych przypadkach dziedzicznego hołdu wymagali. Gdy zaś dla teraznieyſzego oddalenia naſzego takowy hołd ſami odbierać niemożemy; przeto naſzego Generała Infanteryi, Kawalera Orderów naſzych, Vice Prezeſa Naywyżſzey Rady Woienney

Gu-

Gubernatora Naſzey Rezydencyi Berlina, i Chefa Pułku Infanteryi Weicharta Ioachima, Henryka de Möllendorf, tudzież naſzego aktualnego Stanu, i ſprawiedliwości Miniſtra, także Prezeſa en Chef wſzyſtkich Rządów Szląſkich Adolfa, Albrichta, Henryka, Leopolda, Barona de Dankelmann na naſzych Pełnomocników nominowaliśmy, ażeby zamiaſt nas, i naſzym imieniem pomieniony hołd dziedziczny odebrali. Rozkazuiemy więc łaſkawie wſzyſtkim wyżeyrzeczonym Stanóm, i mięſzkańcom ninieyſzemi, ażeby ſię dwiema dniami przed terminem hołdu od pełnomocnych Kommiſſarzów naſzych uſtanowionym na mieyſce od nich wyznaczone ſtawili, do tych ſię Kommiſſarzów zgłoſili, ſwą bytność w Protokoł zapiſali, ſwe Plenipotencie produkowali, a potym na terminie hołdu nam przyſięgę wierności, i podległości wykonali, Nas, i Naſzych Sukceſſorów, i Potomków za ſwych prawych Królów, i Monarchów uznali, i przyſięgli, i to prawdziwie taka ieſt wola naſza, ażeby Biſkupi, Opaci, Prałatowie, Woiewodowie, Kaſztellani, Staroſtowie, Podkomorzowie, i Sędziowie Wieyſcy oſobiście, w ogolności, i ſzczególności, albo przez doſtatecznie umocowanych Plenipotentów ſtawili ſię, inne zaś Stany przez Deputowanych na to z ich grona óbranych, i doſtateczną Plenipotencią opatrzonych takim ſpoſobem tam ſtanąć maią, ażeby z każdego Powiatu przynaymniey 4. Oſoby z Szlachty, 4 Duchownych, i Kaznodzieiów, 6 Sołtyſów ze Wſiów, z Magiſtratu zaś każdego Miaſta dway Burmiſtrze, i Syndyk do tego powſzechnego Kraiowego hołdu wyſłani, i Plenipotencią umocowani być powinni.

Niewątpiemy o tym, iż każdy, do którego to należy, podług tego pokornie zachowa ſię, ieżliby zaś nad ſpodziewanie ten lub ów ſtan, lub mięſzkaniec pomienionych Powiatow, i Miaſt treści tego Naſzego Uniwerſału być niepóſłuſznym, i Naſzemu Panowaniu poddać ſię niechciał, albo Naſzym Kommendantóm i woyſkóm odpor czynić ważył ſię, ten lub ci nieuchybnie ſpodziewać ſię maią, iż przeciw nim w takowych przypadkach wſzelkich kar bez względu na oſobę użyie ſię. Który to Uniwerſał własną ręką podpiſaliśmy, i z naſzą pieczęcią Królewſką na przynależytym mieyſcu publikować, i przez druk publicznie obwieścić kazaliśmy.

Dan w Berlinie dnia 25 Marca 1793.

FRYDERYK WILHELM. (L.S.)

Finkenſtein Alvensleben.